

ПРОЦЕДУРА ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА ОЦЕНКА ЗА УМЕСТНОСТ

Документът е създаден въз основа на предвидените в Закона за пазарите на финансово инструменти (ЗПФИ) и Делегиран регламент (ЕС) 2017/565.

Настоящата процедура се приема от ИП „Кепитъл Маркетс“ АД (ИП) на основание чл. 78 от Закона за пазарите на финансово инструменти (ЗПФИ), глава III, Раздел 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/565 на Комисията от 25 април 2016 година за допълване на Директива 2014/65/EС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на организационните изисквания и условията за извършване на дейност от инвестиционните посредници и за даването на определения за целите на посочената директива (Делегиран регламент (ЕС) 2017/565) и чл. 73 – 97 от Наредба № 38 от 21.05.2020 г. за изискванията към дейността на инвестиционните посредници (Наредба № 38).

ПРЕДМЕТ

Чл. 1. Настоящата процедура се прилага при предоставяне от ИП на услуги по чл. 6, ал. 2, т. 4 и 5 от ЗПФИ, а именно при предоставяне на инвестиционните услуги управление на портфели и инвестиционни съвети.

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 2. (1) При извършване на услуги по чл. 6, ал. 2, т. 4 и 5 от ЗПФИ ИП изиска от клиента, съответно от потенциалния клиент, информация за неговите знания и опит относно услугите по чл. 6, ал. 2, т. 4 и 5, финансовото му състояние, способността му да понася загуби и инвестиционните му цели, включително допустимото за него равнище на рисков.

(2) Информацията по ал. 1 относно финансовото положение на клиента или на потенциалния клиент съдържа, когато е приложимо, информация за източника и размера на неговия редовен доход, неговите активи, включително ликвидни активи, инвестиции и недвижима собственост, както и неговите редовни финансови задължения.

(3) Информацията по ал. 1 относно инвестиционните цели на клиент или потенциален клиент съдържа, когато е приложимо, информация относно продължителността от време, през което клиентът желае да държи инвестицията, неговите предпочитания по отношение на поемането на рисков, неговия рисков профил и целите на инвестицията.

(4) ИП гарантира, че информацията относно знанията и опита на клиента или потенциалния клиент в инвестиционната област по ал. 1 съдържа следното до степен, съответстваща на естеството на клиента, естеството и обхвата на предоставяната услуга и вида на предвиждания продукт или сделка, включително тяхната сложност и свързаните рискове:

- видове услуги, сделки и финансово инструменти, с които клиентът е запознат;
- естество, обем и честота на сделките на клиента с финансово инструменти и период, през който те са сключвани;
- образователно равнище и професия или значима предишна професия на клиента или на потенциалния клиент.

(5) Когато клиентът е юридическо лице или група от две или повече физически лица или когато едно или повече физически лица се представляват от друго физическо лице, се прилагат следните правила относно това кой подлежи на оценка за уместност и как тази оценка се извършва на практика, включително от кого следва да събира информацията по предходните алинеи относно знанията и опита, финансовото състояние и инвестиционните цели.

Ако клиентът е юридическо лице, при оценката на уместност се взема предвид финансовото състояние и инвестиционните цели по ал. 2 и 3 на юридическото лице, а знанията и опита по ал. 4 се изследват по отношение на физическото/ите лице/a, които представляват юридическото лице.

Ако клиентът е физическо лице или група физически лица, които се представляват от друго физическо лице, при оценката на уместност се взема предвид финансовото състояние и инвестиционните цели по ал. 2 и 3 на крайния клиент, а знанията и опита по ал. 4 се изследват по отношение на физическото/ите лице/a, които представляват крайния клиент.

(6) Въз основа на информацията по предходните алинеи ИП извършва оценка за уместност, включително относно това доколко услугата по управление на портфейл, съответно финансовите инструменти – предмет на инвестиционния съвет, съответстват на допустимото за клиента равнище на рисък и на способността му да понася загуби, за да може да му препоръча подходящи услуги или финансови инструменти.

(7) ИП няма право да извършва услугите по чл. 6, ал. 2, т. 4 и 5 от ЗПФИ за клиент, който не е предоставил информацията по предходните алинеи.

(8) Когато ИП предоставя инвестиционен съвет с препоръка за продажба на пакет от услуги или продукти съгласно чл. 74 от ЗПФИ, всяка отделна част, както и пакетът като цяло трябва да са подходящи за клиента.

(9) При предоставянето на инвестиционен съвет на клиент ИП преди изпълнението на нареддането – следствие от инвестиционния съвет, предоставя на клиента на траен носител уведомление дали съветът съответства на предпочитанията, потребностите и други характеристики на непрофессионалния клиент.

(10) При предоставянето на инвестиционен съвет за покупка или продажба на финансов инструмент в случаите, когато сделката се сключва чрез средства за комуникация от разстояние, която възпрепятства предварителното представяне на уведомлението по предходната алинея, ИП може да го предостави веднага след сключването на сделката, при условие че са изпълнени следните две условия:

1. ИП е предоставил на клиента възможност за отлагане на сделката с цел получаване на уведомлението за съответствие предварително, и
2. клиентът е дал съгласието си за получаването на уведомлението по ал. 5 своевременно след сключването на сделката.

(11) Когато ИП предоставя услугата по управление на портфейл или е информирал клиента, че ще извърши периодична оценка, периодичният отчет съдържа актуализирано изявление и обосновка на начина, по който инвестицията отговаря на предпочитанията, потребностите и други характеристики на непрофессионалния клиент.

Чл. 3. (1) ИП не създава каквото и да било двусмислие или объркване относно неговата отговорност при оценяването на уместността на инвестиционни услуги или финансови инструменти. Когато пристъпва към оценката за уместност, ИП уведомява клиентите или потенциалните клиенти, ясно и просто, че причината за оценяването на уместността е ИП да може да действа в най-добрая интерес на клиента.

(2) Когато инвестиционни съвети или услуги за управление на портфейл се предоставят изцяло или частично посредством автоматизирана или полуавтоматизирана система, отговорността за извършването на оценката за уместност се носи от ИП, който предоставя услугата, и тази отговорност не се ограничава от използването на електронна система за формулиране на персонални препоръки или за вземане на решения за търгуване.

(3) ИП определя до каква степен следва да бъде събирана информация от клиентите в контекста на всички елементи на инвестиционните съвети или услугите за управление на портфейл, които се

предвижда да бъдат предоставяни на тези клиенти. ИП получава от клиентите или потенциалните клиенти такава информация, каквато е необходима на ИП, за да разбере основните факти за клиента и да разполага с разумна основа за убеденост, вземайки предвид естеството и обхвата на предоставяната услуга, че конкретната сделка, която ще бъде препоръчана или сключена в хода на предоставяне на услуга за управление на портфейл, отговаря на следните критерии:

- а) тя отговаря на инвестиционните цели на въпросния клиент, включително равницето на риск, допустимо за клиента;
- б) тя е такава, че клиентът е в състояние да понесе финансово всички инвестиционни рискове, съизмерими с неговите инвестиционни цели;
- в) тя е такава, че клиентът разполага с нужния опит и знания, за да може да разбере рисковете, свързани със сделката или с управлението на неговия портфейл.

(4) Когато ИП предоставя инвестиционна услуга на професионален клиент, той има право да предположи, че по отношение на продуктите, сделките и услугите, за които клиентът е класифициран като професионален, същият разполага с нужното равнище на опит и знания за целите на ал. 3, буква в).

Когато инвестиционната услуга се състои в предоставяне на инвестиционен съвет на професионален клиент, обхванат от раздел I на приложението към ЗПФИ, ИП има правото да предположи за целите на ал. 3, буква б), че клиентът е в състояние да понесе финансово всички свързани инвестиционни рискове, съизмерими с инвестиционните цели на този клиент.

СЪБИРАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Чл. 4. (1) При предоставяне на услугите по чл. 6, ал. 2, т. 4 и 5 от ЗПФИ ИП ясно информира клиента, че предоставянето от клиента на изчерпателна и точна информация цели ИП да му препоръча подходящи продукти и услуги и да действа в негов най-добър интерес, както и че ИП е длъжен да извърши оценка за уместност.

(2) ИП може да предостави информацията по ал. 1 и в стандартизиран формат. Начинът на предоставяне на информацията по ал. 1 трябва да осигурява възможност за контрол дали тя е предоставена на клиента.

Чл. 5. (1) Във връзка с предоставяне на услуги по чл. 6, ал. 2, т. 4 и 5 от ЗПФИ ИП приема и прилага в действащи си настоящите процедури, които му дават възможност да събере информация за клиента и да я оцени по последователен начин независимо от средствата, използвани за събирането ѝ.

(2) При извършване на оценка за уместност ИП предприема разумни мерки, за да оцени доколко клиентът разбира понятието инвестиционен риск, както и връзката между риск и възвръщаемост на инвестициите.

Чл. 6. (1) ИП може да събира информацията от клиента по чл. 2, ал. 1 чрез предварително изгответи въпросници в стандартизиран формат. При събиране на информация по този начин е необходимо ИП да се увери, че въпросите са разбрани правилно от клиента, както и че чрез всеки метод, използван за събиране на информация, се получават необходимите за оценката за уместност данни.

(2) При разработването на въпросниците за събиране на информация за клиента за целите на оценката за уместност се спазват следните изисквания:

1. въпросите да са ясни, изчерпателни, разбираеми, като не се допуска подвеждащ, объркващ, неточен и прекалено технически език;

2. оформлението на въпросите да не насочва клиента към определен избор;

3. да не се допуска събиране на информация за поредица от елементи чрез един въпрос;

4. да се преценява внимателно редът, в който се задават въпросите;

5. да се гарантира, че клиентът ще отговори на всички поставени въпроси.

Чл. 7. (1) За целите на извършване на оценка за уместност ИП събира информация, която може да окаже въздействие върху анализа на финансовото състояние на клиента, способността му да понася загуби, инвестиционните му цели и допустимото за него равнище на риск по чл. 2, ал. 1 – 3.

(2) Информацията по ал. 1 може да включва данни за:

1. семейното положение на клиента, както и дали средствата, които лицето ще инвестира, са лични;

2. предстоящи промени в семейството;

3. възрастта на клиента;

4. заетостта на клиента, както и степента на сигурност на работното му място или предстоящо пенсиониране;

5. необходимостта от ликвидност на инвестициите или от финансиране на бъдещ финансов ангажимент на клиента;

6. знанията и опита на клиента относно финансовите продукти и свързаните с тях рискове;

7. разбирането на клиента за основни финансово понятия, като инвестиционен риск, риск от концентрация и компромис между риска и възвръщаемостта;

8. предпочитанията на клиента по отношение на екологичните, социалните и управленските фактори.

(3) Когато определя каква информация за клиента е необходима за извършване на оценката за уместност, ИП взема предвид въздействието, което всяка съществена промяна на тази информация би могла да окаже върху оценката за уместност.

(4) ИП използва механизми, за да избегне самооценка от страна на клиента и да осигури последователност на предоставените от клиента отговори.

Чл. 8. (1) При събирането на информация по чл. 2, ал. 1 ИП взема предвид:

1. вида на финансения инструмент или сделка, която може да препоръча или да склучи;

2. естеството и обхвата на услугата, която ИП може да предостави;

3. нуждите и характеристиките на клиента;

4. типа на клиента.

(2) При предоставянето на услуги, свързани със сложни (комплексни) или рискови финансови инструменти, ИП извършва задълбочена оценка на знанията и опита на клиента по отношение на тези инструменти.

(3) При предоставянето на услуги, свързани с неликвидни финансови инструменти, ИП събира и анализира информация относно продължителността на периода, през който клиентът е подгответ и възнамерява да държи инструментите.

(4) При предоставянето на услуги, свързани с неликвидни или рискови финансови инструменти, ИП може да вземе предвид:

1. размера на редовния и на общия доход на клиента;

2. дали доходът на клиента има постоянен или временен характер и източника на този доход;

3. всички активи на клиента и тежестите върху тях;

4. периодичните финансови задължения на клиента.

(5) Във връзка със събираната от клиента информация ИП определя предварително нивото на риска на финансовите инструменти, които предлага.

Чл. 9. (1) ИП следва да се увери, че събраната от клиента информация за извършване на оценката за уместност е надеждна и последователна, без да разчита неоснователно на самооценката на клиента.

(2) ИП следва да се увери относно надеждността, точността и последователността на информацията, събрана за клиента, и да гарантира, че разполага с необходимата информация за извършване на оценка за уместност.

(3) При извършването на оценка за уместност ИП разглежда събраната от клиента информация в нейната цялост. ИП следи за противоречия между отделните елементи на събраната информация и при необходимост се свързва с клиента, за да отстрани всички съществени несъответствия или неточности.

(4) Когато извършената оценка за уместност се основава и на самооценката на клиента, ИП прилага обективни критерии, като:

1. на клиента се предоставят практически примери за ситуации, които могат да настъпят, включително и чрез положителни и отрицателни сценарии или графики, като чрез тях ИП разбира доколко клиентът е запознат с възможностите за възвръщаемост на инвестицията и разпределението на риска;

2. на клиента се задават въпроси с кои видове финансови инструменти е запознат и какъв е опитът му при търговия с тях;

3. от клиента се изисква да предостави информация за финансовото си състояние – източници на доходи и наличие на финансови задължения;

4. от клиента се изисква информация по отношение на допустимия размер на загубите за определен период;

5. от клиента се изисква информация по отношение на способността му да понася риск.

Чл. 10. ИП следва да се убеди, че клиентите не надценяват своите знания и опит, като при необходимост изисква допълнителна и по-подробна информация, задава уточняващи въпроси и събират допълнителни данни, включително чрез мерките, посочени в предходния член и без да се ограничава до попълване на въпросника по чл. 6 от клиента.

Чл. 11. ИП предприема разумни мерки, за да гарантира, че събраната информация за неговите клиенти или потенциални клиенти е надеждна. Това включва следното, като изброяването е неизчерпателно:

а) създаване на увереност, че клиентите съзнават важността от това да предоставят точна и актуална информация;

б) създаване на увереност, че всички инструменти, например инструменти за профилиране във връзка с оценката на риска или инструменти за оценка на знанията и опита на клиента, използвани при оценката за уместност, са пригодни за целта и са подходящо разработени за прилагане към техните клиенти, като всички ограничения са установени и активно ограничавани при извършването на оценката за уместност;

в) създаване на увереност, че използваните в този процес въпроси могат да бъдат разбрани от клиентите, осигуряват вярна представа за целите и потребностите на клиента и чрез тях се събира информацията, необходима за извършване на оценката за уместност; и

г) предприемане на стъпки при необходимост за установяване на последователността на информацията за клиента, например чрез разглеждане на това дали има очевидни неточности в информацията, предоставена от клиентите.

ИП, във връзка с текущите взаимоотношения с клиент, например чрез предоставяне на текущи съвети или услуги за управление на портфейл, спазва настоящата процедура, която осигурява поддържане на подходяща и актуална информация за клиентите в степента, необходима за изпълнение на изискванията по чл. 3, ал. 3.

Чл. 12. (1) ИП не насърчава клиент или потенциален клиент да не предоставя информацията, изисквана за целите на извършване на оценка за уместност.

(2) ИП има право да се позовава на информацията, предоставена му от неговите клиенти или потенциални клиенти, освен ако той знае или би следвало да знае, че информацията е явно неактуална, неточна или непълна.

ИЗВЪРШВАНЕ НА ОЦЕНКА

Чл. 13. Когато предоставя инвестиционна услуга за инвестиционни съвети или за управление на портфейл, ИП не препоръчва, съответно не взема решение за извършване на сделка, когато никоя от услугите или никой от инструментите не са подходящи за клиента.

Чл. 14. Когато предоставя инвестиционни съвети или услуги за управление на портфейл, включващи замяна на инвестиции чрез продаване на инструмент и закупуване на друг или чрез упражняване на право на промяна по отношение на съществуващ инструмент, ИП събира необходимата информация относно съществуващите инвестиции на клиента и препоръчаните нови инвестиции, и извършва анализ на разходите и ползите от замяната, за да бъде в разумна степен способен да докаже, че ползите от замяната са по-големи от разходите.

Чл. 15. (1) Когато предоставя инвестиционен съвет, ИП представя на непрофесионалния клиент доклад, който включва общо описание на съвета и обосновка защо дадената препоръка е подходяща за непрофесионалния клиент, включително как тя отговаря на целите и индивидуалните обстоятелства с оглед на изисквания срок на инвестицията, знанията и опита на клиента, отношението на клиента към риска и способността на клиента да понесе загуба.

ИП подчертава пред клиентите и включва в доклада за уместност информация за това дали препоръчаните услуги или инструменти могат да наложат непрофесионалният клиент да иска периодичен преглед на своите условия.

(2) Когато ИП предоставя услуга, включваща периодични оценки и доклади за уместност, докладите след установяването на първоначалната услуга могат да обхващат само промените на съответните услуги или инструменти и/или на обстоятелствата на клиента, без да е задължително повтарянето на всички подробности в първия доклад.

(3) ИП, когато извършва периодична оценка за уместност, поне веднъж годишно извършва преглед на уместността на дадените препоръки, с цел да усъвършенства услугата. Честотата на тази оценка се увеличава в зависимост от рисковия профил на клиента и вида на препоръчваните финансови инструменти.

Чл. 16. (1) Инвестиционният посредник прилага следните процедури за извършване на актуализация на оценката за уместност:

1. каква част от събраната информация за клиента да се актуализира и с каква честота – в зависимост от конкретното положение на клиента и установеното при извършване на първоначалната оценка на уместност, се определя с каква честота да се актуализира събраната от клиента информация, като по отношение на текущи договори за управление на портфейл или инвестиционни съвети задължително се актуализира информацията относно финансовото състояние на клиента с честота поне веднъж годишно. При актуализиране на информацията относно финансовото му състояние, от клиента се изисква да предостави информация и относно това дали по отношение на някое от останалите обстоятелства по чл. 2, ал. 1 не е настъпила промяна и при наличие на такава, се събират необходимите данни за актуализиране на информацията и в тази част.
  2. начина, по който се извършива актуализацията на информацията за клиента – актуализирането на информацията, изисквана от клиента се извършва по начин, по който се събира информация от него за целите на извършване на първоначалната оценка за уместност, като ИП се свързва с клиента по начините за комуникация, установени в договора с клиента.
  3. какви действия се предприемат от ИП, когато получи допълнителна или актуална информация или когато клиентът не предостави исканата информация – когато ИП получи необходимата информация за целите на актуализиране на оценката за уместност, той уведомява клиента за резултата от оценката, като в случай на промяна спрямо първоначалната оценка, го информира относно конкретните последици за клиента вследствие на тази промяна. Ако клиентът не предостави поисканата информация, ИП го уведомява за това, че не е в състояние да прецени доколко предоставяните на клиента услуги са уместни за него, поради което не може да препоръча, съответно не може да вземе решение за извършване на сделка по управление на портфейла на клиента, тъй като не може да прецени коя от услугите и кой от инструментите може да са подходящи за клиента. В тези случаи, ИП може да прекрати договора с клиента съобразно предвиденото в конкретния договор.
  4. механизми за настъчаване на клиента да предостави актуална информация при настъпили значителни промени – в стандартните договори с клиентите или в приложението към тях, включително във въпросниците по чл. 6 се включват разпоредби, с които клиентът се задължава да предоставя актуална информация при всяка настъпила съществена промяна в предоставената на ИП информация.
- (2) ИП извършва редовно, но най-малко веднъж годишно, преглед на информацията за клиента, за да се увери, че тя не е станала неактуална, неточна или непълна.
- (3) Актуализация на информацията за клиента може да се извърши по-често от посоченото в предходната алинея ако ИП прецени, че това се налага предвид рисковия профил на клиента, вида на финансовите инструменти или значими за клиента събития.

Чл. 17. ИП уведомява клиента, когато предоставената от клиента допълнителна информация води до промяна в профила му, независимо дали профилът става по-рисков, или по-консервативен.

Чл. 18. (1) ИП прилага мерки, с които гарантира, че лицата, работещи за ИП, които предоставят услуги на клиентите, разбират характеристиките, естеството и особеностите на инвестиционните продукти, което им позволява да препоръчат подходящи инвестиции или да инвестираят в подходящи продукти от името на клиента.

(2) Инвестиционни съвети се предоставят, съответно решенията относно инвестициите при управление на портфели на клиенти се вземат, само от инвестиционни консултанти, отговарящи на изискванията на чл. 77 от ЗПФИ и чл. 68 от Наредба № 38, които работят по трудов договор за ИП и са вписани в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 8 от Закона за комисията за финансов надзор.

ИП следва да се убеди, че инвестиционните консултанти, работещи за него, притежават достатъчно познания и опит относно продуктите и услугите, които ИП предлага.

(3) ИП отчита нивото на сложност на продуктите, като взема предвид информацията за знанията и опита на клиента.

(4) ИП следва да гарантира, че информацията, която използва за разбирането и правилното класифициране на включените в предложението му инвестиционни продукти, е надеждна, точна, последователна и актуална. За целта ИП може да ползва информация само от надеждни и проверени източници, включително публикувани актуални проспекти за предлагане на финансовите инструменти, одобрени от компетентния надзорен орган, периодична и инцидентна регулирана информация (включително годишни и междинни финансови отчети, публични съобщения за финансовото състояние), разкривана от емитента на инструментите посредством специализираните информационни агенции, използвани от емитента или посредством неговата интернет страница, новини и анализи в авторитетни информационни агенции, например Reuters и Bloomberg.

(5) ИП преглежда информацията по ал. 4 и съответно отразява настъпилите промени, които биха могли да повлият върху класифицирането на инвестиционния продукт.

Чл. 19. (1) ИП предприема мерки, за да гарантира, че при изпълнение на договора с клиента взема предвид:

1. цялата налична информация за клиента, която е необходима, за да се оцени дали инвестицията е подходяща, включително текущия инвестиционен портфейл на клиента и разпределението на активите в портфейла;
2. всички съществени характеристики на инвестициите, установени при оценката за уместност, включително всички съответни рискове и преки или непреки разходи на клиента.

(2) С оглед изпълнение на задълженията по ал. 1 ИП анализира цялата събрана за клиента информация и резултатите от оценката за уместност, за да определи приложимото за клиента ниво на риск, подходящите инвестиции с оглед това ниво и инвестиционните цели на клиента (включително като вид, емитент, пазар), допустимия и приемлив размер на разходите, изискванията за диверсификация на портфейла (включително по отношение на допустимия размер на инвестициите в един емитент или в една група емитенти, както и други мерки за ограничаване на кредитния риск, включително поставяне на изисквания относно качеството на допустимите инвестиции, като наличие на кредитен рейтинг) – посочените параметри се определят в договора или в приложения към него.

Чл. 20. (1) ИП предприема мерки, които гарантират, че при предоставяне на услуги по чл. 6, ал. 2, т. 4 и 5 от ЗПФИ:

1. се предвижда диверсификация на риска;
2. клиентът разбира в достатъчна степен връзката между риска и възвръщаемостта;
3. финансовото състояние на клиента позволява финансиране на инвестициите и клиентът може да поеме евентуални загуби в резултат на инвестициите;
4. когато е включен неликийден продукт, се взема предвид продължителността на периода, през който клиентът възнамерява да държи инвестицията;
5. евентуалните конфликти на интереси няма да засегнат по отрицателен начин качеството на оценката за уместност.

(2) Мерките по ал. 1 включват:

1. задълбочен анализ на предоставената от клиента информация и резултатите от извършената оценка за уместност;

2. провеждане на разговори с клиента при извършване на оценката за уместност, при които на клиента се разясняват основните положения, свързани с инвестиционните продукти, по отношение на които ИП предлага услуги, техните характеристики, произтичащите рискове от инвестиране в тях, възможностите клиентът да реализира доход, както и да понесе загуби, така че ИП да се увери, че клиентът разбира достатъчно добре, че продукти, които носят възможност за по-високи печалби, обикновено са свързани с по-големи рискове, както и конкретните рискове, свързани с инвестиции във финансови инструменти от един или друг вид, които могат да са предмет на предоставяните услуги от страна на ИП;

3. в договора (включително приложения или допълнителни споразумения/анекси към договора) се формулират параметрите, с които ИП следва да се съобразява както при първоначално формиране на портфейл, съответно предоставяне на инвестиционни съвети, така и при ревизиране на портфейла, съответно последващо/текущо предоставяне на инвестиционни съвети, в това число относно извършване на подбор на подходящите инвестиции, съобразен с определеното ниво на рисковия профил на клиента, с финансовото състояние на клиента (включително способността на клиента да финансира придобиването на инвестицията, както и да понесе евентуалните загуби от нея) и с инвестиционните цели на клиента, като се спазват изискванията за диверсификация и не се допуска концентрация в инвестиции на един еmitent или една група от еmitenti съобразно предвидените инвестиционни ограничения;

4. редовно преразглеждане на портфейла съгласно предвиденото в договора с оглед инвестиционните цели, рисковия профил и финансовото състояние на клиента, както и с оглед отразяване на резултатите от последваща/актуализирана оценка за уместност, която води до промени в профила на клиента, и/или когато се налага съобразяване с настъпили промени, които се отразяват върху класифицирането на инвестиционни продукти, включени в портфейла съгласно чл. 18, ал. 4 и 5.

(3) Когато извършва оценка за уместност въз основа на разглеждане на портфейла на клиента като цяло, ИП осигурява подходяща степен на диверсификация в портфейла на клиента, като взема предвид експозицията на клиента към различни финансови рискове.

(4) Когато размерът на инвестицията не позволява диверсификация на портфейла по отношение на кредитния риск, ИП насочва клиента към инвестиране в нискорискови инвестиции.

Чл. 21. ИП прилага мерки, които гарантират, че при предоставяне на услуги по чл. 6, ал. 2, т. 4 и 5 от ЗПФИ той извършва задълбочена оценка на възможните инвестиционни алтернативи, като се отчитат разходите и сложността на продуктите.

Чл. 22. ИП оценява наличните продукти, които са равностойни един на друг по отношение на нуждите и характеристиките на клиента, включително неговия профил, финансовото състояние, инвестиционни цели и инвестиционен хоризонт.

Чл. 23. Когато се извършва подбор на подходящите инвестиции ИП взема предвид разходите, като при разглеждането на разходите взема предвид всички видове разходи и такси и техния размер, както и съответните разпоредби, вкл. чл. 50 на Делегиран регламент (ЕС) 2017/565.

Чл. 24. (1) Когато при предоставяне на услуги по управление на портфейл или инвестиционни съвети вместо равностоен продукт е избран или препоръчен по-скъп или сложен (комплексен) продукт, ИП съхранява и информацията, обосноваваща този избор.

(2) Когато предоставя инвестиционни съвети, ИП информира клиента за решението да избере или препоръча по-скъп или сложен продукт и обосновава това решение.

(3) Документацията по ал. 1 се проверява от отдела за проверка на съответствието на ИП.

Чл. 25. (1) ИП извършва анализ на разходите и ползите от замяната на инвестиции, така че да може да гарантира и докаже, че очакваните ползи от замяната на инвестиции са по-големи от разходите.

Анализът се извършва на база на цялата необходима информация за разходите и ползите от замяната и оценка на предимствата и недостатъците на разглежданата нова инвестиция. При анализа ИП взема предвид всички видове разходи и такси, и техния размер. В резултат на извършения анализ ИП следва да може обосновано да предположи, че за клиента ще има полза от замяна на инвестиции, които ще надхвърлят разходите. Ползата за клиента може да се изразява както в реализирането на по-висока печалба, така и в избягването на загуби.

Чл. 26. При предоставяне на инвестиционни съвети ИП предоставя на непрофесионалните клиенти преди сключване на сделката вследствие на предоставения инвестиционен съвет доклад, който включва общо описание на съвета и обосновка защо дадената препоръка е подходяща за непрофесионалния клиент, включително как тя отговаря на целите и индивидуалните обстоятелства с оглед на изискванияния срок на инвестицията, знанията и опита на клиента, отношението на клиента към риска и способността на клиента да понесе загуба. В доклада се включва ясно обяснение на причините, поради които ползите от препоръчаната замяна на инвестицията са по-големи от разходите за нея.

ИП подчертава пред клиента и включва в доклада за уместност информация за това дали препоръчаните услуги или инструменти могат да наложат непрофесионалният клиент да иска периодичен преглед на своите условия.

Когато ИП предоставя услуга, включваща периодични оценки и доклади за уместност, докладите след установяването на първоначалната услуга могат да обхващат само промените на съответните услуги или инструменти и/или на обстоятелствата на клиента, без да е задължително повтарянето на всички данни от първия доклад.

Чл. 27. Отделът за проверка на съответствието на ИП следи и контролира риска от неспазване на задълженията за оценка на разходите и ползите от препоръчаната замяна на инвестицията.

Чл. 28. ИП гарантира, че лицата, които извършват оценка за уместност, разбират своите задължения при извършване на тази оценка. Оценка за уместност се извършва само от инвестиционен консултант, който работи по трудов договор за ИП и отговаря на изискванията на чл. 18, ал. 2.

СЪХРАНЕНИЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Чл. 29. (1) ИП съхранява информация и поддържа архив, свързан с оценката за уместност, в който се включва информацията, която се събира от клиенти, извършените оценки за уместност, всеки предоставен инвестиционен съвет и всички направени и оттеглени инвестиции след извършване на оценката за уместност, както и свързаните с нея доклади за уместност, предоставени на клиентите.

(2) Съхраняването на информация и воденето на архив по ал. 1 се извършва по начин, който:

1. позволява откриване на грешки при оценката за уместност;
2. архивът е достъпен за съответните служители на ИП – инвестиционните консултанти, чрез които се предоставят услугите по управление на портфейл или инвестиционни съвети, както и

служителите от отдела за проверка на съответствието във връзка с осъществяването на контролните му функции.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§1. Настоящата процедура е приета с решение от 19.10.2020 г. на Съвета на директорите на ИП „Кепитъл Маркетс“ АД.

Изп.Директор: .....

/Татяна Георгиева/

Изп.Директор: .....

/Мариана Миланова/

